

عنوان مقاله:

مطالعه یافته ها و تجارب نظام آموزشی دیگر کشورها در مورد برنامه درسی چند فرهنگی

محل انتشار:

همایش ملی آموزش و پرورش چند فرهنگی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

افسانه رزاقی رباطی - کارشناسی ارشد برنامه ریزی درسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارومیه، ایران

خلاصه مقاله:

موضوعی که امروزه در محافل آموزش و پرورش به آن پرداخته می شود، کثرت گرایی فرهنگی در محیط های دانشگاهی و دیگر محیطهای آموزشی و عدم توجه کافی به ایجاد آموزش چند فرهنگی در محیطهای آموزشی می باشد. با این حال مطالعه برنامه های درسی آموزش عالی ایران مؤید این حقیقت است که نظام آموزش عالی ایران فاقد الگو و راهکار مناسب در زمینه برنامه درسی چند فرهنگی ندارد. این مسئله در قالب موانع فرهنگی چالش هایی را در برنامه درسی آموزش عالی ایران ایجاد نموده است. در این پژوهش بر اساس یافته های پژوهش های قبلی و تجارب دیگر کشورها در این زمینه و مطالعاتی که در مورد برنامه آموزشی چند فرهنگی ایجاد شده است ضمن ارائه دیدگاه های جامع در این زمینه و بررسی مطالعات متخصصان در حوزه برنامه درسی چند فرهنگی کاربردی کردن آن در برنامه درسی ایران مورد ارزیابی قرار دادیم. تنوع نژادی، فرهنگی، قومی، طبقه اجتماعی، دینی و زبانی یکی از مشخصه های اساسی جهان امروز و عاملی مؤثر در تعاملات بین فردی و ساخت اجتماعی قلمداد می شود. علی رغم این که برای پیشگیری از تبعیض های مبتنی بر نژاد، عقیده، رنگ پوست، جنسیت و سن، کم و بیش در سرتاسر جهان قانون وضع شده است، جامعه جهانی همچنان اسیر نگرش ها و رفتارهایی است که در قبال برخی گروه های قومی، فرهنگی و اجتماعی با تبعیض و تفکیک برخورد می کند. از این رو نا برابری غیر رسمی به اوج خود رسیده و خود را در نژاد پرستی، قوم گرایی، تعصب، تبعیض، جانبداری و ساطه فرهنگی متجلی ساخته است. یکی از نشانه های آشکار این نابرابری خصومت های قومی و نژادی فراوانی است که در خبرهای رسمی گزارش می شود. با تأمل در مطالب بیان شده، می توان ادعان نمود که تدوین برنامه درسی چند فرهنگی از ابعاد گوناگون ضرورت داشته و دارای اهمیت می باشد. بخشی از آن جنبه فراملی داشته و مخصوص کشور و نظام تربیتی ما نیست، بلکه ضرورت عام جهانی است و برخی دیگر ناظر بر ویژگی های خاص کشور ایران می باشد. به عقیده برخی از محققین دسته بندی های متنوع موجود از انواع رهیافت های میان رشته ای حقیقتاً نیازمند پردازش مجدد پیش از بهره برداری است. به دیگر سخن در شکل کنونی، دسته بندی های ارائه شده به جای آن که تلاش های به عمل آمده، از جمله به پیش نیاز توافق بر حداقلی از معانی و مفاهیم پایبند نبوده است و هر یک از مفاهیم را به شکلی دلخواه و مدنظر خود به خدمت می گیرد و در نتیجه از خاصیت هم سنجش پذیری برخوردار نیست. مثلاً مفهوم میان رشته ای به معانی گوناگون و ناظر به رویکردهای متفاوت تلفیقی به کار رفته است. در باره مفهوم چند رشته ای نیز همین وضعیت صادق است. از سوی دیگر، در این دسته بندی ها برای اشاره به شکل واحدی از تلفیق از مفاهیم و اصطلاحات گوناگون استفاده می شود و نمی توان با اطمینان خاطر از دلالت یک اصطلاح برای شکل خاصی از تلفیق سخن به میان آورد. روش این پژوهش، تحلیلی استنتاجی است که با برداشتن گام هایی به این شرح انجام خ واهد شد. نخست: چيستی و ضرورت توجه به برنامه درسی چند فرهنگی، ارتباط برنامه درسی چند فرهنگی با مباحث میان رشته ای، و ا نو ...

کلمات کلیدی:

نظام آموزشی، چند فرهنگی، برنامه درسی چند فرهنگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/270642>

